

Liste omhandlet i artikel 24 i tiltrædelsesakten: Letland

1. FRI BEVÆGELIGHED FOR PERSONER

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

31968 L 0360: Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 13), senest ændret ved:

- 11994 N: Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne - Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 21).

31968 R 1612: Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2), senest ændret ved:

- 31992 R 2434: Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27.7.1992 (EFT L 245 af 26.8.1992, s. 1);

31996 L 0071: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikel 39 og 49, stk. 1, finder kun fuld anvendelse for så vidt angår arbejdskraftens frie bevægelighed og fri udveksling af tjenesteydelser, der indebærer midlertidig udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 1 i direktiv 96/71/EF, mellem Letland på den ene side og Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige på den anden side, i henhold til overgangsbestemmelserne i punkt 2-14.

2. Som en undtagelse fra 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 kan de nuværende medlemsstater indtil udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen anvende nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler til at regulere lettiske statsborgeres adgang til deres arbejdsmarked. De nuværende medlemsstater kan fortsætte med at anvende sådanne foranstaltninger indtil udløbet af en periode på fem år efter tiltrædelsesdatoen.

Lettiske statsborgere, der på tiltrædelsesdatoen har lovlig beskæftigelse i en af de nuværende medlemsstater, og hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, har adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat, men ikke til arbejdsmarkedet i andre medlemsstater, der anvender nationale foranstaltninger.

Lettiske statsborgere, der efter tiltrædelsen får arbejdstilladelse i en af de nuværende medlemsstater for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, skal have de samme rettigheder.

De lettiske statsborgere, der er omhandlet i andet og tredje afsnit mister de rettigheder, der er nævnt i disse afsnit, hvis de frivilligt forlader arbejdsmarkedet i den pågældende nuværende medlemsstat.

Lettiske statsborgere, der på tiltrædelsesdatoen eller i en periode, hvori der anvendes nationale foranstaltninger, har lovlig beskæftigelse i en af de nuværende medlemsstater, og hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en periode på under 12 måneder, har ikke de nævnte rettigheder.

3. Rådet gennemfører inden udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen en undersøgelse af, hvordan overgangsbestemmelserne i punkt 2 fungerer, på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

Ved afslutningen af undersøgelsen og senest ved udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen underretter de nuværende medlemsstater Kommissionen om, hvorvidt de agter at fortsætte med at anvende nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, eller hvorvidt de agter fremover at anvende artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 finde anvendelse.

4. Der kan efter anmodning fra Letland foretages en yderligere undersøgelse. Proceduren i punkt 3 finder anvendelse og skal afsluttes senest seks måneder efter, at anmodningen fra Letland er modtaget.

5. En medlemsstat, der opretholder nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler ved udgangen af den femårige periode i punkt 2, kan, hvis der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet, og efter at Kommissionen er blevet underrettet herom, fortsætte med at anvende disse foranstaltninger indtil udløbet af en periode på syv år efter tiltrædelsesdatoen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 finde anvendelse.

6. I perioden på syv år efter tiltrædelsesdatoen skal de medlemsstater, hvor artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 i medfør af punkt 3, 4 eller 5 finder anvendelse på lettiske statsborgere, og som med henblik på overvågning udsteder arbejdstilladelser til lettiske statsborgere i denne periode, gøre det automatisk.

7. De medlemsstater, hvor artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 i medfør af punkt 3, 4 eller 5 finder anvendelse på lettiske statsborgere, kan anvende nedennævnte procedurer indtil udløbet af perioden på syv år efter tiltrædelsesdatoen.

Hvis en medlemsstat som nævnt i første afsnit udsættes for eller forventer forstyrrelser på arbejdsmarkedet, som vil kunne udgøre en alvorlig risiko for levestandarden eller beskæftigelsen i en bestemt region eller i et bestemt erhverv, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og forelægger dem alle relevante oplysninger. Medlemsstaten kan på baggrund af sådanne oplysninger anmode Kommissionen om at beslutte, at anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis suspenderes med henblik på at genoprette en normal tilstand i den pågældende region eller i det pågældende erhverv. Kommissionen træffer afgørelse om suspensionen og dennes varighed og omfang senest to uger efter modtagelsen af en sådan anmodning og underretter Rådet om afgørelsen. Enhver medlemsstat kan senest to uger efter Kommissionens afgørelse anmode Rådet om at annullere eller ændre afgørelsen. Rådet træffer afgørelse om en sådan anmodning med kvalificeret flertal i løbet af højst to uger.

En medlemsstat som nævnt i første afsnit kan i hastende og ekstraordinære tilfælde suspendere anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, idet den efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

8. Så længe anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 er suspenderet i medfør af punkt 2-5 og punkt 7, anvendes forordningens artikel 11 i Letland over for de nuværende medlemsstaters statsborgere og i de nuværende medlemsstater over for lettiske statsborgere på følgende vilkår:

- de i forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som på tiltrædelsestidspunktet lovligt har bopæl hos den pågældende arbejdstager på en medlemsstats område, får ved tiltrædelsen umiddelbar adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat. Denne bestemmelse omfatter ikke familiemedlemmer til en arbejdstager, hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt en periode på under 12 måneder;
- de i forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som efter tiltrædelsestidspunktet, men i den periode, hvor ovennævnte overgangsbestemmelser finder anvendelse, lovligt tager bopæl hos den pågældende arbejdstager på en medlemsstats område, får adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat, når de har opholdt sig mindst atten måneder i den pågældende medlemsstat, eller fra det tredje år efter tiltrædelsesdatoen, idet det først indtrufne tidspunkt lægges til grund.

Disse bestemmelser berører ikke gunstigere foranstaltninger, uanset om der er tale om nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler.

9. For så vidt visse bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan adskilles fra de bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1612/68, hvis gennemførelse udsættes i henhold til punkt 2-5 og punkt 7 og 8, kan Letland og de nuværende medlemsstater fravige disse bestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at anvende punkt 2-5 og punkt 7 og 8.

10. Når de nuværende medlemsstater anvender nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler i medfør af ovennævnte overgangsbestemmelser, kan Letland opretholde tilsvarende foranstaltninger over for statsborgere fra den eller de pågældende medlemsstater.

11. Hvis en nuværende medlemsstat suspenderer anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Letland anvende procedurerne i punkt 7 over for Den Tjekkiske Republik, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien eller Slovakiet. I en sådan periode skal arbejdstilladelser, som Letland med henblik på overvågning udsteder til tjekkiske, estiske, litauiske, ungarske, polske, slovenske eller slovakiske statsborgere, udstedes automatisk.

12. En nuværende medlemsstat, der anvender nationale foranstaltninger i henhold til punkt 2-5 og punkt 7-9, kan i henhold til sin nationale lovgivning indføre større bevægelsesfrihed end på tiltrædelsesdatoen, herunder fuld adgang til arbejdsmarkedet. En nuværende medlemsstat, der anvender nationale foranstaltninger, kan fra det tredje år efter tiltrædelsesdatoen beslutte i stedet at anvende artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommissionen skal underrettes herom.

13. For at modvirke alvorlige forstyrrelser eller risiko herfor i specifikke følsomme tjenestesektorer på deres arbejdsmarked, som måtte opstå i visse regioner som følge af levering af tjenesteydelser over grænserne som defineret i artikel 1 i direktiv 96/71/EF, og i medfør af ovenfor nævnte overgangsbestemmelser, nationale foranstaltninger eller foranstaltninger som følge af bilaterale aftaler om lettiske arbejdstageres frie bevægelighed, så længe disse finder anvendelse, kan Tyskland og Østrig, efter at have underrettet Kommissionen, fravige artikel 49, stk. 1, i EF-traktaten, når det sker i forbindelse med, at selskaber, der er etableret i Letland, leverer tjenesteydelser over grænserne, og med henblik på at begrænse midlertidig udstationering af arbejdstagere, hvis ret til at arbejde i Tyskland og Østrig er underlagt nationale foranstaltninger.

Fravigelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE-kode ^(*) , medmindre andet angives
Bygge- og anlægsvirksomhed samt beslægtede brancher	45.1-4 Aktiviteter, der er anført i bilaget til direktiv 96/71/EF
Rengøringsvirksomhed	74.70 Rengøringsvirksomhed
Andre tjenesteydelser	74.87 Kun aktiviteter, som udføres af indretningsarkitekter

– i Østrig:

Sektor	NACE-kode ^(*) , medmindre andet angives
Servicevirksomhed i forbindelse med gartneri	01.41
Stenhuggeri	26.7
Fremstilling af metalkonstruktioner og dele heraf	28.11
Bygge- og anlægsvirksomhed samt beslægtede brancher	45.1-4 Aktiviteter, der er anført i bilaget til direktiv 96/71/EF
Detektiv- og overvågningsvirksomhed	74.60
Rengøringsvirksomhed	74.70
Sundhedspleje i hjemmet	85.14
Sociale foranstaltninger uden institutionsophold	85.32

*) NACE: Jf. 31990 R 3037: Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om Den Statistiske Nomenklatur for Økonomiske Aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1), senest ændret ved 32002 R 0029: Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2002 af 19.12.2001 (EFT L 6 af 10.1.2002, s. 3).

Letland kan, i det omfang Tyskland eller Østrig fraviger artikel 49, stk. 1, i EF-traktaten i henhold til ovenstående, træffe tilsvarende foranstaltninger efter at have underrettet Kommissionen herom.

Anvendelsen af dette punkt må ikke føre til, at vilkårene for midlertidig udstationering af arbejdstagere i forbindelse med levering af tjenesteydelser over grænserne mellem Tyskland eller Østrig og Letland bliver mere restriktive end på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen af punkt 2-5 og punkt 7-12 må ikke føre til, at lettiske statsborgere får mere restriktive vilkår for adgangen til arbejdsmarkedet i de nuværende medlemsstater end dem, der gælder på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

Uanset anvendelsen af bestemmelserne i punkt 1-13 giver de nuværende medlemsstater i en periode, hvor der anvendes nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, arbejdstagere, der er statsborgere i medlemsstaterne, fortrinsstilling i forhold til arbejdstagere, der er statsborgere i tredjelande, for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet.

Lettiske vandrende arbejdstagere og deres familier, som opholder sig og arbejder lovligt i en anden medlemsstat, eller vandrende arbejdstagere fra andre medlemsstater og deres familier, som opholder sig og arbejder lovligt i Letland, må ikke behandles mere restriktivt end arbejdstagere fra et tredjeland, som opholder sig og arbejder i denne medlemsstat, respektive Letland. Endvidere må vandrende arbejdstagere fra tredjelands, som opholder sig og arbejder i Letland, i medfør af princippet om "*fællesskabspræference*" ikke behandles gunstigere end lettiske statsborgere.

2. FRI BEVÆGELIGHED FOR TJENESTEYDELSER

1. 31994 L 0019: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

Uanset artikel 7, stk. 1, i direktiv 94/19/EF finder minimumsgarantiniveauet først anvendelse i Letland pr. 31. december 2007. Letland skal sikre, at dets indskudsgarantiordning yder en dækning på mindst 10 000 EUR indtil den 31. december 2005 og mindst 15 000 EUR fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2007.

Medlemsstaterne vil i overgangsperioden have ret til at forhindre filialer af lettiske kreditinstitutter, som er etableret på deres respektive område, i at udføre bankvirksomhed, medmindre og indtil sådanne filialer har tilsluttet sig en officielt anerkendt indskudsgarantiordning på den pågældende medlemsstats område for at dække forskellen mellem Letlands garantiniveau og det i artikel 7, stk. 1, omhandlede minimumsniveau.

2. 31997 L 0009: Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

Uanset artikel 4, stk. 1, i direktiv 97/9/EF finder minimumsgarantiniveauet først anvendelse i Letland pr. 31. december 2007. Letland skal sikre, at dets investorgarantiordning yder en dækning på mindst 10 000 EUR indtil den 31. december 2005 og mindst 15 000 EUR fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2007.

Medlemsstaterne vil under overgangsperioden have ret til at forhindre filialer af lettiske investeringsselskaber, som er etableret på deres respektive område, i at udføre investeringsvirksomhed, medmindre og indtil sådanne filialer har tilsluttet sig en officielt anerkendt investorgarantiordning på den pågældende medlemsstats område for at dække forskellen mellem Letlands garantiniveau og det i artikel 4, stk. 1, omhandlede minimumsniveau.

3. FRIE KAPITALBEVÆGELSER

Traktaten om Den Europæiske Union,

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Uanset forpligtelserne i henhold til de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, kan Letland i syv år fra tiltrædelsesdatoen opretholde reglerne i den på tidspunktet for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten gældende lettiske lovgivning om erhvervelse af landbrugsjord og skov for unionsborgere og selskaber, der er oprettet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, men som hverken er etableret i eller har en lokal filial eller repræsentation i Letland. Unionsborgere må under ingen omstændigheder stilles mindre gunstigt med hensyn til erhvervelse af landbrugsjord og skov, end de var ved tiltrædelsestraktatens undertegnelse, eller behandles mere restriktivt end tredjelandsstatsborgere.

Statsborgere i en anden medlemsstat, der måtte ønske at nedsætte sig som selvstændige landbrugere og opholde sig i Letland, og som har haft lovligt ophold og arbejdet med landbrug i Letland i mindst tre år i træk, er ikke omfattet af bestemmelserne i det foregående afsnit eller andre procedurer end sådanne, som gælder for lettiske statsborgere.

Der foretages en gennemgribende gennemgang af disse overgangsforanstaltninger i løbet af det tredje år efter tiltrædelsesdatoen. Kommissionen forelægger med henblik herpå en rapport for Rådet. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutte at afkorte eller ophæve den i første afsnit omhandlede overgangsperiode.

Hvis der er tilstrækkelig meget, der tyder på, at der ved udløbet af overgangsperioden vil opstå alvorlig uro eller risiko herfor på det lettiske marked for landbrugsjord, træffer Kommissionen på anmodning af Letland afgørelse om at forlænge overgangsperioden med op til tre år.

4. LANDBRUG

A. LANDBRUG

1. 31991 R 2092: Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1), senest ændret ved:

– 32002 R 0473: Kommissionens forordning (EF) nr. 473/2002 af 15.3.2002 (EFT L 75 af 16.3.2002, s. 21).

Uanset artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades brug af ubehandlede frø, stiklinger og formeringsmateriale, der ikke er fremstillet ved den økologiske produktionsmetode, i Letland indtil den 1. januar 2006.

Uanset artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades brug af ikke-økologisk sukker, der ikke er fremstillet ved den økologiske produktionsmetode, som bifodertilskud på økologiske bigårde i Letland indtil den 1. januar 2006.

Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades brug af kaliumpermanganat i økologisk landbrug i Letland i en periode på 18 måneder fra tiltrædelsesdatoen.

2. 31997 R 2597: Rådets forordning (EF) nr. 2597/97 af 18. december 1997 om supplerende regler til den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter med hensyn til konsummælk (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 13), senest ændret ved:

– 31999 R 1602: Rådets forordning (EF) nr. 1602/1999 af 19.7.1999 (EFT L 189 af 22.7.1999, s. 43).

Uanset artikel 3, stk. 1, litra b) og c) i forordning (EF) nr. 2597/97 finder kravene med hensyn til fedtindhold ikke anvendelse på konsummælk fremstillet i Letland i en periode på fem år fra tiltrædelsesdatoen. Konsummælk, der er ikke opfylder kravene om fedtindhold, må kun markedsføres i Letland eller eksporteres til tredjelande.

3. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:

– 32001 R 2345: Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 af 30. november 2001 (EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29).

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Litauen indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne¹, som berettiget til ammekopræmie i henhold til underafdeling 3 i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

¹ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

B. VETERINÆR- OG PLANTESUNDHEDSSPØRGSMÅL

I. VETERINÆRLOVGIVNING

1. 31964 L 0433: Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød (EFT P 121 af 29.7.1964, s. 2012 og senere ændret og konsolideret i EFT L 268 af 24.9.1991, s. 71), senest ændret ved:

– 31995 L 0023: Rådets direktiv 95/23/EF af 22.6.1995 (EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7).

31971 L 0118: Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af fersk fjerkrækød (EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23 og senere ændret og ajourført i EFT L 62 af 15.3.1993, s. 6), senest ændret ved:

– 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EF af 18.12.1997 (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31).

31977 L 0099: Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og markedsføring af kødprodukter og visse produkter af animalsk oprindelse (EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85 og senere ændret og ajourført i EFT L 57 af 2.3.1992, s. 4), senest ændret ved:

– 31997 L 0076: Rådets direktiv 97/76/EF af 16.12.1997 (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25).

31991 L 0493: Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15), senest ændret ved:

- 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EF af 18.12.1997 (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31).

31992 L 0046: Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter (EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1), senest ændret ved:

- 31996 L 0023: Rådets direktiv 96/23/EF af 29.4.1996 (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød (EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle krav, der fastlægges i bilag I til direktiv 64/433/EØF, i bilag I til direktiv 71/118/EØF, i bilag A og B til direktiv 77/99/EØF, i bilaget til direktiv 91/493/EØF, i bilag B til direktiv 92/46/EØF og i bilag I til direktiv 94/65/EF gælder ikke for de virksomheder i Letland, der opregnes i bilag [nummer] før den 31. december 2005 med forbehold af de betingelser, der fastlægges nedenfor.

- b) Så længe de virksomheder, der er nævnt i litra a) ovenfor, er omfattet af bestemmelserne i dette litra, må produkter, der hidrører fra disse virksomheder, kun markedsføres på hjemmemarkedet eller anvendes til yderligere forarbejdning i virksomheder i Letland, der også er omfattet af bestemmelserne i litra a), uanset tidspunktet for markedsføringen. Disse produkter skal forsynes med et særligt sundhedsmærke.

Med hensyn til fersk fisk og tilvirkede eller forarbejdede fiskeriprodukter må disse kun markedsføres på hjemmemarkedet eller håndteres eller videreforarbejdes på samme virksomhed, uanset tidspunktet for markedsføringen. Fersk fisk og tilvirkede eller forarbejdede fiskeriprodukter skal indpakkes og/eller emballeres i salgspakninger og forsynes med særlige identifikationsmærker.

Første afsnit gælder også for alle produkter, der hidrører fra integrerede kødvirksomheder, hvor en del af virksomheden er omfattet af bestemmelserne i litra a).

De mejerivirksomheder, som er opstillet i tillæg A til dette bilag, kan modtage leverancer af rå mælk fra malkekvægsbedrifter, som ikke overholder kravene i bilag A, kapitel IV, afsnit A, punkt 1, i direktiv 92/46/EØF, når de er opført på en liste, som de lettiske myndigheder har opstillet med dette formål for øje.

I 2005 må rå mælk, der leveres fra bedrifter, som ikke overholder kravene i bilag A, kapitel IV, afsnit A, punkt 1, i direktiv 92/46/EØF, kun anvendes til fremstilling af ost med en modningsperiode på over 60 dage.

- c) Letland skal sikre gradvis overensstemmelse med de strukturelle krav, der nævnes i litra a) i overensstemmelse med de frister for at udbedre de eksisterende mangler, der er fastsat i tillæg A til dette bilag. Letland skal sikre, at kun virksomheder, der fuldt ud overholder disse krav inden den 31. december 2005, kan fortsætte deres drift. Letland skal forelægge årlige rapporter for Kommissionen om de fremskridt, der er gjort i hver af virksomhederne på listen i tillæg A, herunder en liste over de virksomheder, der har fuldført udviklingen i løbet af det pågældende år.
- d) Kommissionen kan ajourføre det i litra a) nævnte tillæg A inden tiltrædelsen og frem til den 31. december 2005 og kan i den sammenhæng tilføje i begrænset omfang eller slette virksomheder på baggrund af de fremskridt, der er gjort med udbedringen af de eksisterende mangler, samt på baggrund af resultaterne af overvågningsprocessen.

De nærmere gennemførelsesregler for at sikre, at ovennævnte overgangsordning kommer til at fungere efter hensigten, vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikel 15 i direktiv 91/493, artikel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikel 20 i direktiv 94/65/EF.

2. 32002 R 1774: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1).

- a) De strukturelle krav, hvortil der er henvist i tillæg B til dette bilag i relation til bilag V, kapitel I, og bilag VII, kapitel I, til forordning (EF) nr. 1774/2002, finder ikke anvendelse på virksomheder i Letland som opført i tillæg B indtil den 31. december 2004, jf. dog nedenstående betingelser.
- b) De virksomheder, hvortil der er henvist i litra a), må kun håndtere, forarbejde og oplagre kategori 3-materiale som defineret i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1774/2002. Så længe disse virksomheder er omfattet af bestemmelserne i dette stykke, må produkter hidrørende fra dem kun afsættes på hjemmemarkedet i Letland og ikke anvendes i produkter, som er bestemt for andre medlemsstater, uanset markedsføringsdatoen. Sådanne produkter skal være forsynet med et særligt mærke.
- c) Letland sikrer gradvis overensstemmelse med de strukturelle krav, der nævnes i litra a) i overensstemmelse med de frister for at udbedre de bestående mangler, der er fastsat i tillæg B til dette bilag. Letland sikrer, at kun virksomheder, der opfylder disse krav fuldt ud senest den 31. december 2004, kan fortsætte deres aktivitet. Letland forelægger Kommissionen en årlig rapport om de fremskridt, der er gjort i de enkelte virksomheder på listen i tillæg B, herunder en liste over de virksomheder, der har fuldført udviklingen i løbet af det pågældende år.

- d) Kommissionen kan ajourføre det i litra a) nævnte tillæg B inden tiltrædelsen og frem til den 31. december 2004 og kan i den sammenhæng i begrænset omfang tilføje eller slette virksomheder på baggrund af de fremskridt, der er gjort med udbedringen af de bestående mangler, samt på baggrund af resultaterne af overvågningsprocessen.

Detaljerede gennemførelsesbestemmelser til sikring af, at overgangsordningen fungerer gnidningsløst, vedtages i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1774/2002.

II. PLANTESUNDHEDSSPØRGSMÅL

32002 L 0053: Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1)

32002 L 0055: Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33).

Letland kan udsætte anvendelsen af direktiv 2002/53/EF og 2002/55/EF i fem år efter tiltrædelsen med hensyn til handel på lettisk område med frø af sorter, der er opført på dets nationale sortlister over respektive landbrugsplantearter og grøntsagsplantearter, som ikke er blevet accepteret officielt i henhold til disse direktivers bestemmelser. I den periode må disse frø ikke markedsføres i andre medlemsstater.

5. FISKERI

31992 R 3760: Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur (EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1), senest ændret ved:

- 31998 R 1181: Rådets forordning (EF) nr. 1181/98 af 4.6.1998 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

Forordning (EØF) nr. 3760/92 finder anvendelse i Letland med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

Den andel af de fællesskabsfiskerimuligheder, der skal tildeles Letland, for bestande, hvis udnyttelsesrate er reguleret ved en begrænsning af fangsten, fastsættes som følger for hver art og for hvert område:

Art	ICES- eller IBSFC-områder	Letlands andel %
Sild	III b, c, d ¹ , undtagen IBSFC-reguleringsenhed 3	7,280
Brisling	III b, c, d ¹	13,835
Laks	III b, c, d ¹ , undtagen IBSFC-afsnit 32	13,180
Torsk	III b, c, d ¹	7,126

1 EF-farvande.

Disse andele anvendes for den første tildeling af fiskerimuligheder til Letland i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3760/92.

Herudover vil Letlands andel af Fællesskabets fiskerimuligheder i NAFO's regulerede område blive fastlagt af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen på grundlag af den ligevægt, der er til stede inden for NAFO i perioden umiddelbart inden tiltrædelsesdatoen.

6. TRANSPORTPOLITIK

1. 31985 R 3821: Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8), senest ændret ved:

- 32002 R 1360: Kommissionens forordning (EF) nr. 1360/2002 af 13.6.2002 (EFT L 207 af 5.8.2002, s. 1).

Som en undtagelse fra artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85 finder kravene om installering og anvendelse af kontrolapparat i køretøjer, der er indregistreret med henblik på person- eller godsbefordring på vej, ikke anvendelse i Letland før den 31. december 2005 for køretøjer, der er indregistreret inden den 1. januar 2001, og som udelukkende bruges til indenlandsk transport. Førere af sådanne køretøjer skal registrere deres køretider og hviletider ved hjælp af en personlig logbog.

2. 31993 R 3118: Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT nr. L 279 af 12.11.1993, s. 1), senest ændret ved:

– 32002 R 0484: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1.3.2002 (EFT L 76 af 19.3.2002, s. 1).

a) Som en undtagelse fra artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og indtil udgangen af det andet år efter tiltrædelsesdatoen er transportvirksomheder, der er etableret i Letland, udelukket fra at udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, og transportvirksomheder, der er etableret i de andre medlemsstater, er udelukket fra at udføre intern vejgodstransport i Letland.

- b) Inden udgangen af det andet år efter tiltrædelsesdatoen meddeler medlemsstaterne Kommissionen, om de vil forlænge denne periode i højst to år, eller om de fremover fuldt ud vil anvende artikel 1 i forordningen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1 i forordningen finde anvendelse. Kun transportvirksomheder, der er etableret i de medlemsstater, som er omfattet af artikel 1 i forordningen, kan udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, som også er omfattet af artikel 1 i forordningen.
- c) I tilfælde af, at der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på det interne vejgodstransportmarked, meddeler de medlemsstater, som i henhold til litra b) ovenfor ikke er omfattet af artikel 1 i forordningen, inden udgangen af det fjerde år efter datoen for Letlands tiltrædelse Kommissionen, om de vil forlænge denne periode i højst et år, eller om de fremover fuldt ud vil anvende artikel 1 i forordningen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1 i forordningen finde anvendelse. Kun transportvirksomheder, der er etableret i de medlemsstater, som er omfattet af artikel 1 i forordningen, kan udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, som også er omfattet af artikel 1 i forordningen.

- d) Så længe artikel 1 i forordningen ikke finder fuld anvendelse i alle medlemsstater, kan de medlemsstater, som i henhold til litra b) og c) ovenfor er omfattet af artikel 1 i forordningen, gøre brug af den herunder beskrevne procedure.

Når der i en af de ovenfor nævnte medlemsstater forekommer alvorlige forstyrrelser på dens interne marked eller dele heraf, der skyldes cabotagekørsel, eller som forværres af denne, som f.eks. alvorligt udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen eller trusler for mange transportvirksomheders økonomiske ligevægt og overlevelsessevne, underretter medlemsstaten Kommissionen og de andre medlemsstater og forsyner dem med alle relevante oplysninger herom. På baggrund af disse oplysninger kan medlemsstaten anmode Kommissionen om helt eller delvis at suspendere anvendelsen af artikel 1 i forordningen med henblik på at normalisere situationen.

Kommissionen undersøger situationen på grundlag af oplysninger fra den pågældende medlemsstat og beslutter inden for en måned efter modtagelsen af anmodningen, om der er behov for at vedtage beskyttelsesforanstaltninger. Proceduren i artikel 7, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit, samt i artikel 7, stk. 4, 5 og 6, i forordningen finder anvendelse.

En medlemsstat som nævnt i første afsnit ovenfor kan i hastende og ekstraordinære tilfælde suspendere anvendelsen af artikel 1 i forordningen, idet den efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

- e) Så længe artikel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til litra a), b) og c) ovenfor, kan medlemsstaterne regulere adgangen til deres interne vejgodstransport ved gradvis at udveksle tilladelser til cabotagekørsel på grundlag af bilaterale aftaler. De har også mulighed for fuld liberalisering.
- f) Anvendelsen af litra a)-d) må ikke føre til, at adgangen til den interne vejgodstransport bliver mere restriktiv end på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

3. 31996 L 0026: Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport (EFT L 124 af 23.5.1996, s. 1), senest ændret ved:

- 31998 L 0076: Rådets direktiv 98/76/EF af 1.10.1998 (EFT L 277 af 14.10.1998, s. 17).

Indtil den 31. december 2006 finder artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 96/26/EF ikke anvendelse i Letland for transportvirksomheder, som udelukkende udfører indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej.

Disse virksomheder skal råde over en kapital og reserver, der gradvis når op på de laveste beløb, som er fastsat i denne artikel, efter følgende tidsplan:

- inden den 1. januar 2004 skal virksomheden råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 3 000 EUR pr. køretøj eller 150 EUR pr. ton tilladt totalvægt for de køretøjer, som virksomheden benytter til godstransport, eller 150 EUR pr. siddeplads for de køretøjer, som virksomheden benytter til personbefordring, idet det beløb, der lægges til grund, er det, der fremkommer ved den beregning, der giver det laveste tal
- inden den 1. januar 2005 skal virksomheden råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 6 750 EUR, når der kun benyttes ét køretøj, og mindst 3 750 EUR for hvert yderligere køretøj.

7. BESKATNING

1. 31977 L 0388: Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1), senest ændret ved:

– 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EØF af 7.5.2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

- a) Uanset artikel 12, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF kan Letland opretholde en fritagelse for merværdiafgift på varme solgt til husholdninger indtil den 31. december 2004.
- b) Med forbehold af proceduren i artikel 27 i direktiv 77/388/EØF kan Letland fortsat anvende en forenklet procedure for merværdiafgift på transaktioner med tømmer indtil et år efter tiltrædelsesdatoen.

Ved anvendelse af artikel 28, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF, kan Letland opretholde momsfritagelse for tjenesteydelser leveret af forfattere, kunstnere og udøvende kunstnere omhandlet i punkt 2 i bilag F til direktivet, indtil betingelsen i direktivets artikel 28, stk. 4, er opfyldt eller så længe en af de nuværende medlemsstater er omfattet af samme fritagelse, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

Ved anvendelse af artikel 28, stk. 3, litra b) i direktiv 77/388/EØF, kan Letland også opretholde momsfrigivelse for international personbefordring omhandlet i punkt 17 i bilag F til direktivet, indtil betingelsen i direktivets artikel 28, stk. 4, er opfyldt, eller så længe en af de nuværende medlemsstater er omfattet af samme fritagelse, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

2. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8) senest ændret ved:

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EF af 12.2.2002 (EFT L 46 af 16.2.2002, s. 26).

Uanset artikel 2, stk. 1, i direktiv 92/79/EØF kan Letland udsætte anvendelsen af den samlede minimumspunktafgift for detailsalgsprisen (inkl. alle afgifter) på cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse indtil den 31. december 2009 under forudsætning af, at Letland gradvist tilpasser sine punktafgiftssatser til den samlede minimumspunktafgift, der er fastsat i direktivet.

Med forbehold af artikel 8 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed¹ og efter at have underrettet Kommissionen, kan medlemsstaterne, så længe ovennævnte undtagelse gælder, opretholde samme begrænsninger for mængden af cigaretter, som kan indføres i deres område fra Letland, uden betaling af yderligere punktafgifter end dem, der anvendes på import fra tredjelande. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, kan foretage den nødvendige kontrol, forudsat at det ikke berører det indre marked.

8. SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIK SAMT BESKÆFTIGELSE

SUNDHED OG SIKKERHED

1. 31989 L 0654: Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet (første særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1).

I Letland finder direktiv 89/654/EØF først anvendelse pr. 31. december 2004 for så vidt angår anlæg, der allerede var i brug den 27. marts 2002.

¹ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

I tiden fra tiltrædelsestidspunktet og indtil afslutningen af ovennævnte periode skal Letland fortsætte med at give Kommissionen regelmæssigt ajourførte oplysninger om tidsplanen og de foranstaltninger, der træffes for at sikre overensstemmelse med direktivet.

2. 31989 L 0655: Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13), senest ændret ved:

– 32001 L 0045: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF af 27.6.2001 (EFT L 195 af 19.7.2001, s. 46).

I Letland finder direktiv 89/655/EØF først anvendelse pr. 1. juli 2004 for så vidt angår arbejdsudstyr, der allerede var i brug den 13. december 2002.

I tiden fra tiltrædelsestidspunktet og indtil afslutningen af ovennævnte periode skal Letland fortsætte med at give Kommissionen regelmæssigt ajourførte oplysninger om tidsplanen og de foranstaltninger, der træffes for at sikre overensstemmelse med direktivet.

3. 31990 L 0270: Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler (femte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 156 af 21.6.1990, s. 14).

I Letland finder direktiv 90/270/EØF først anvendelse pr. 31. december 2004 for så vidt angår udstyr, der allerede var i brug den 1. juni 2001.

I tiden fra tiltrædelsestidspunktet og indtil afslutningen af ovennævnte periode skal Letland fortsætte med at give Kommissionen regelmæssigt ajourførte oplysninger om tidsplanen og de foranstaltninger, der træffes for at sikre overensstemmelse med direktivet.

9. ENERGI

31968 L 0414: Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (EFT L 308 af 23.12.1968, s. 14), som senest ændret ved:

– 31998 L 0093: Rådets direktiv 98/93/EF af 14.12.1998 (EFT L 358 af 31.12.1998, s. 100)

Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 68/414/EØF finder minimumslagre af mineralolieprodukter ikke anvendelse i Letland før den 31. december 2009. Letland skal sikre, at dets minimumslagre af mineralolieprodukter for hver kategori af mineralolieprodukter, som omhandles i artikel 2, svarer til det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug som fastlagt i artikel 1, stk. 1, i mindst

- 40 dage for produktkategorien "fuelolier" og 23 dage for de øvrige produktkategorier senest ved tiltrædelsen;
- 50 dage for produktkategorien "fuelolier" og 30 dage for de øvrige produktkategorier senest den 31. december 2004;
- 55 dage for produktkategorien "fuelolier" og 35,5 dage for de øvrige produktkategorier senest den 31. december 2005;
- 60 dage for produktkategorien "fuelolier" og 41 dage for de øvrige produktkategorier senest den 31. december 2006;
- 70 dage for produktkategorien "fuelolier" og 49 dage for de øvrige produktkategorier senest den 31. december 2007;

- 80 dage for produktkategorien "fuelolier" og 67 dage for de øvrige produktkategorier senest den 31. december 2008;
- 90 dage for alle produktkategorier senest den 31. december 2009.

10. MILJØ

A. LUFTKVALITET

31994 L 0063: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 24).

1. Som en undtagelse fra artikel 3 og bilag I til direktiv 94/63/EF finder kravene til eksisterende oplagringsanlæg ved terminaler ikke anvendelse i Letland:

- før den 31. december 2005 for 17 oplagringsanlæg med en årlig aftappet gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons;
- før den 31. december 2006 for yderligere 3 oplagringsanlæg med en årlig aftappet gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons;
- før den 31. december 2008 for yderligere 19 oplagringsanlæg med en årlig aftappet gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons.

2. Som en undtagelse fra artikel 4 og bilag II til direktiv 94/63/EF finder kravene til udstyr til påfyldning/tømning på terminaler ikke anvendelse i Letland:

- før den 31. december 2005 for 1 terminal med en årlig gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons;
- før den 31. december 2006 for 17 terminaler med en årlig gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons;
- før den 31. december 2007 for 1 terminal med en årlig gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons;
- før den 31. december 2008 for 20 terminaler med en årlig gennemstrømningsmængde på under 25 000 tons.

3. Som en undtagelse fra artikel 5 i direktiv 94/63/EF finder kravene til eksisterende mobile beholdere på terminaler ikke anvendelse i Letland før den 31. december 2008 for 68 tankbiler.

4. Som en undtagelse fra artikel 6 og bilag III til direktiv 94/63/EF finder kravene til påfyldning af eksisterende oplagringsanlæg ved servicestationer ikke anvendelse i Letland:

- før den 31. december 2004 for 56 servicestationer med en årlig gennemstrømningsmængde på over 1 000 m³, men under eller svarende til en årlig gennemstrømningsmængde på 2 000 m³;
- før den 31. december 2008 for 112 servicestationer med en årlig gennemstrømningsmængde på over 500 m³, men under eller svarende til en årlig gennemstrømningsmængde på 1 000 m³, og for 290 servicestationer med en årlig gennemstrømningsmængde på under 500 m³.

B. AFFALDSHÅNDTERING

1. 31993 R 0259: Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1), senest ændret ved:

- 32001 R 2557: Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 af 28.12. 2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

- a) Indtil den 31. december 2010 skal alle overførsler til Letland af affald til nyttiggørelse, der er anført i bilag II, III og IV til forordning (EØF) nr. 259/93, og overførsler af affald til nyttiggørelse, der ikke er anført i disse bilag, anmeldes til de kompetente myndigheder og forarbejdes i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8 i forordningen.
- b) Som en undtagelse fra artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) 259/93 skal de kompetente myndigheder gøre indsigelse mod overførsler af affald med henblik på nyttiggørelse, som er anført i bilag II, III og IV til forordningen, samt overførsler af affald med henblik på nyttiggørelse, som ikke er anført i disse bilag, og som er bestemt for anlæg, der midlertidigt er undtaget fra visse bestemmelser i direktiv 96/61/EF¹ om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, i den periode, den midlertidige fritagelse gælder for bestemmelsesanlægget.
2. 31994 L 0062: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

Som en undtagelse fra artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 94/62/EF skal Letland nå nyttiggørelses- og genanvendelsesmålene for følgende emballagematerialer inden den 31. december 2007 i overensstemmelse med følgende mellemliggende mål:

- genanvendelse af plast: 11 vægtprocent inden tiltrædelsen, 12 vægtprocent i 2004, 13 vægtprocent i 2005 og 14 vægtprocent i 2006;

¹ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

- samlet nyttiggørelsesprocent: 33 vægtprocent inden tiltrædelsen, 37 vægtprocent i 2004, 42 vægtprocent i 2005 og 46 vægtprocent i 2006.

3. 31999 L 0031: Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

Med forbehold af direktiv 75/442/EØF¹ om affald og direktiv 91/689/EØF² om farligt affald og som en undtagelse fra artikel 2, litra g), andet led, i direktiv 1999/31/EF anses et permanent anlæg, som anvendes til midlertidig opbevaring af farligt affald, der er produceret i Letland, ikke som et deponeringsanlæg i Letland før den 31. december 2004.

C. VANDKVALITET

1. 31991 L 0217: Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40), som ændret ved:

- 31998 L 0015: Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27.2.1998 (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29).

¹ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

² EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved Rådets direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

Som en undtagelse fra artikel 3 og 4 samt artikel 5, stk. 2, i direktiv 91/271/EØF finder kravene til kloaknet og rensning af byspildevand ikke anvendelse i Letland før den 31. december 2015 i overensstemmelse med følgende mellemliggende mål:

- inden den 31. december 2008 skal direktivets bestemmelser kunne overholdes i byområder med en befolkning på over 100 000 personækvivalenter;
- inden den 31. december 2011 skal direktivets bestemmelser kunne overholdes i byområder med en befolkning på mellem 10 000 og 100 000 personækvivalenter.

2. 31998 L 0083: Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

Som en undtagelse fra artikel 5, stk. 2, samt artikel 8, og fra bilag I, del B og C, til direktiv 98/83/EF finder de værdier, der er fastsat for bromater, trihalomethaner i alt, aluminium, jern, mangan og iltningsparametre ikke fuldt ud anvendelse i Letland før den 31. december 2015 i overensstemmelse med følgende mellemliggende mål:

- den 31. december 2008 for kommuner med over 100 000 indbyggere
- den 31. december 2011 for kommuner med mellem 10 000 og 100 000 indbyggere.

D. BEKÆMPELSE AF INDUSTRIEL FORURENING OG RISIKOSTYRING

1. 31987 L 0217: Rådets direktiv 87/217/EØF af 19. marts 1987 om forebyggelse af miljøforurening med asbest (EFT nr. L 85 af 28.3.1987, s. 40), senest ændret ved:

- 11994 N: Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne - Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 21).

Som en undtagelse fra artikel 8, andet led, i direktiv 87/217/EØF, finder kravene til affald, der indeholder asbestfibre eller -støv, der deponeres, ikke anvendelse i Letland før den 31. december 2004. Affald, der indeholder asbestfibre eller -støv, skal pakkes ind i dobbelte plastiksække og nedgraves separat, og stedet, hvor affaldet er gravet ned, skal markeres.

2. 31996 L 0061: Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26).

Som en undtagelse fra artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 96/61/EF finder kravene vedrørende meddelelse af godkendelser til bestående anlæg ikke anvendelse i Letland for følgende anlæg før den dato, der er anført for hvert enkelt anlæg, for så vidt angår forpligtelsen til at drive disse anlæg i overensstemmelse med emissionsgrænseværdier, tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger, der bygger på den bedste tilgængelige teknik i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4:

- ME "Jūrmalas ST", SC "Kauguri", den 31. december 2010
- Ventspils ME "Siltums", den 31. december 2010
- Ventspils Ltd. "Pārventas siltums", den 31. december 2010
- JSC "Latvenergo", Rīgas TEC- 2, den 31. december 2010
- Liepāja SEZ JSC "Liepājas Metalurģs", den 31. december 2008
- JSC "Daugavpils pievadķēķu rūpnīca", den 31. december 2010
- JSC "Lokomotīve", den 31. december 2009
- JSC "Valmieras stikla ķķiedra", den 31. december 2010
- JSC "Medpro Inc.", den 31. december 2010
- JSC "Jelgavas cukurfabrika", den 31. december 2008
- JSC "Putnu fabrika ķķekava", den 31. december 2009
- Ltd. "Druvas Unguri", den 31. december 2010
- Ltd "Korkalns", den 31. december 2010
- Ltd "Grīķis un Ko", den 31. december 2010
- Ltd. "Nīckrasti", den 31. december 2010.

Der skal inden den 30. oktober 2007 udstedes fuldt koordinerede tilladelser for disse anlæg, som indeholder bindende tidsplaner for opnåelse af fuld overensstemmelse. Disse tilladelser skal sikre overensstemmelse med de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser som fastsat i artikel 3 i direktivet inden den 30. oktober 2007.

E. NUKLEAR SIKKERHED OG STRÅLINGSBESKYTTELSE

31997 L 0043: Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom (EFT L 180 af 9.7.1997, s. 22).

Som en undtagelse fra artikel 8 og artikel 9, stk. 1, i direktiv 97/43/Euratom finder bestemmelserne om radiologisk udstyr og om særlig anvendelse ikke anvendelse i Letland før den 31. december 2005. Det pågældende udstyr vil ikke blive markedsført i andre medlemsstater.